

DAKLOZENOPVANG

Daklozen zullen in Arnhem minder vaak op straat bivakkeren. De openingstijden van de dag- en nachtopvang in de Doorstroomvoorziening sluiten naadloos op elkaar aan.

‘Als je Esmee zoekt, ze is gewoon thuis’

Bed en ontbijt in hetzelfde gebouw

ARNHEM – Daklozen die worden opgevangen in de opvang aan de Remisestraat in Arnhem hoeven tussentijds niet meer de straat op. In de Doorstroomvoorziening van IrisZorg, organisatie voor verslavingszorg en maatschappelijke opvang, zijn nu de dag- en de nachtopvang ondergebracht.

„De tijden sluiten nu op elkaar aan. Dat is een van de grote voordelen voor onze cliënten”, zegt Rob van Druten, leidinggevende voor de afdeling beschermd wonen in de Remisestraat. Tot voor kort werkte hij in de nachtopvang aan de Rijnkade.

In de oude situatie moesten daklozen 's ochtends een uur en 's avonds twee uur in de buitenlucht doorbrengen voordat ze bij de volgende voorziening terechtkonden. „We waken ze in de nachtopvang en ze kunnen ontbijten in de dagopvang”, zegt Van Druten.

Hij was bij de officiële opening van de Doorstroomvoorziening door wethouder Henk Kok en Jan Pelgrim, directeur bij IrisZorg. Net als Van Druten maakt Pelgrim zich zorgen over het gehalveerde aantal slaapplekken. „In de oude situatie hadden we lege bedden in de Remisestraat. Nu zijn alle plekken gevuld. Het is afwachten hoe dat gaat als het kouder wordt”, zegt Pelgrim.

Kok wil dat daklozen binnen een half jaar doorstromen naar begeleid of beschermd wonen. „Maar mensen zijn niet maakbaar. Daar moet je wel rekening mee houden”, vindt Pelgrim. „Sommigen zijn zo gemankeerd, die help je niet binnen een half jaar op weg.” Kok is blij dat de Doorstroomvoorziening niet tot extra klachten heeft geleid. „De eerste geluiden zijn positief. We zullen er alles aan doen dat zo te houden.”

‘Ik voel me nu als herboren. In ben een andere Esmee geworden. De stress is weg. Ik hoef niet meer achter de dope aan te hollen’

Esmee, woont op de afdeling beschermd wonen in de daklozenopvang

‘In de oude situatie hadden we lege bedden in de Remisestraat. Nu zijn alle plekken gevuld. Het is afwachten hoe dat gaat als het kouder wordt’

Jan Pelgrim, regiodirecteur bij IrisZorg

Trots toont Esmee haar schone, lekker fris ruikende kamer in de daklozenopvang aan de Remisestraat in Arnhem. „Het is ongelooflijk, maar sinds ik hier woon, gebruik ik steeds minder heroïne en cocaïne.” foto Marc Pluim

Haar kinderen wisten nooit waar ze uithing. Esmee was altijd ergens op straat met drugs bezig. Maar nu ze een eigen kamer heeft, is haar leven compleet veranderd.

door Berrie van Helden

berrie.van.helden@gelderlander.nl

Geen haar op haar hoofd die eraan denkt naar buiten te gaan als de zon schijnt. „Ben je gek of zo. Ik ben dolgelukkig dat ik eindelijk een plek heb om te wonen. Dat is toppie, toppie. Ik hoef niet meer de hele dag op straat te zwerfen. Het liefst lig ik nu in bed en kijk televisie. „Dan geniet ik echt”, zegt Esmee.

Zij behoort tot de groep problematische drugsgebruikers. Zestien harddrugverslaafden wonen sinds enkele weken op de bovenste verdieping van de dag- en nachtopvang voor daklozen aan de Remisestraat in Arnhem. Hier is een afdeling beschermd wonen ondergebracht.

„Eindelijk worden wij nu met rust gelaten”, zegt Esmee, al tientallen jaren verslaafd aan de heroïne en cocaïne. Bijna dag en nacht was ze bezig om aan geld voor drugs te komen. „Maar ik heb nooit iemand bestolen en ik heb nooit getipeld.” Ze verdiende geld door te ‘hosselen’, drugs op straat te verhandelen.

Dankzij de afdeling beschermd wonen is haar leven van de ene op de andere dag veranderd. „Elke dag gebruikte ik een gram coke. De hele dag ben je ermee bezig. Om half tien 's ochtends ging de gebruikersruimte open. Een groot deel van de dag was ik daar met andere ver-

slaafden. En tussendoor probeerde je weer aan drugs te komen. Ik was daar zo druk mee dat ik geen tijd had om te eten”, zegt ze. „Vanaf het moment dat ik een eigen kamer had, ben ik veel minder gaan gebruiken. Ik heb al bijna een week geen cocaïne en heroïne meer aangeraakt. En ik eet goed.” Dat is te zien. Een paar weken geleden lag Esmee onderuitgezakt op de grond in de opvang. De drugs misten hun uitwerking niet. Er was geen beweging in haar te krijgen.

„Ik voel me nu als herboren. In ben een andere Esmee geworden. Ik zit op mijn kamer. De stress is weg. Ik hoef niet meer achter de dope aan te hollen, mede dankzij de methadon (heroïnevervangend middel, BvH). En ik zit niet meer de hele dag in de scene temidden van andere drugsgebruikers. Als je Esmee zoekt, dan is ze thuis”, zegt ze over zichzelf. Voor haar kinderen is het beschermd wonen ook een uitkomst. „Een paar weken geleden wisten ze vaak niet waar hun moe-

der was. Die lag ergens achter een kerf of een schuur. Uit het zicht. Niemand wist waar ik was. Nu komen ze op bezoek in een schone en fris ruikende kamer.” Als blikvanger staat er een tafel bomvol cosmeticaspullen. „Daar ben ik gek op. Lekker luchtjes, ik tut me ook graag op.” In hetzelfde gebouw is ook de dak- en nachtopvang voor daklozen gehuisvest. Tot voor kort be-

vonde de dagopvang zich aan de Eusebiusbuitensingel en de nachtopvang aan de Rijnkade. Eddy, die inmiddels een eigen woning heeft, kent alle locaties. „De Remisestraat is even wennen. Minder gezellig dan de nachtopvang en overal hangen camera's. Maar het grote voordeel is dat alles in hetzelfde gebouw zit. Je loopt zo van de nachtopvang naar de dagopvang. Dat scheelt enorm.”

Hij is negen maanden dakloos geweest. Mede dankzij de steun van hulpverleningsorganisatie IrisZorg is hij nu dakloze-af. „Ze hebben mij gemotiveerd en me op het hart gedrukt afspraken na te komen. Als dakloze schiet dat er nog wel eens bij in.” Eddy heeft zin in zijn nieuwe leven. „Binnenkort begin ik aan een baan. Ik hoop dat ze mij hier niet meer als cliënt terugzien.”